

יחי המלך

קונטרס שבועי בענייני גאולה ומשיח

משיחות כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א מליובאוויטש

גליון א' שנו

ערב שבת קודש פ' נשא | באה"ק: בהעלותך |
ה'תש"פ

יוצא לאור על-ידי

תלמידי ה'קבוצה', 'חילי בית דוד' - בית משיח 770

במסגרת אגודת חסידי חב"ד באה"ק, תחת נשיאות כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א

שבעים שנה לנשיאות כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א וקיי"ח שנה להולדתו

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

מוקדש

לכ"ק אדמו"ר שליט"א

מלך המשיח

מהרה יגלה אכ"ר

לעילוי נשמת

ר' נתנאל ב"ר אפרים ע"ה נסים

נפטר ביום ט"ז סיון ה'תשס"ה

ת. נ. צ. ב. ה.

ולזכות

וזגתו מרת דבורה בת אסתר תח"ל נסים

לאורך ימים ושנים טובות עד ביאת

גואל צדק, ומתוך בריאות הנכונה

*

נדפס ע"י ילדיהם

ר' עמוס וזוגתו מרת רישא שיחיו נסים

ר' אפרים וזוגתו מרת מריטה שיחיו נסים

ר' דוד וזוגתו מרת אורה שיחיו בורק

נדפס לעילוי נשמת

ר' אפרים יונה ב"ר אורי אהרן יואל ז"ל זיסק

ולע"נ מרת ח'י רחל בת ר' פנחס זליב ז"ל

ולע"נ ר' מאיר ב"ר צבי הירש ע"ה ולע"נ ר' פנחס זליב ב"ר יצחק ע"ה

ו"הקיצו ורננו שוכני עפר" והם בתוכם, ולזכות כל משפחותיהם שיחיו – לשפע ברכות עד בלי די

שייכות נעשה ונשמע לתפוח

בבואנו מחג השבועות, יום ההסתלקות של הבעש"ט – הננו מביאים בזאת צילום מיוחד (מוקטן) ממענה כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א על שאלה בשיחת ש"פ בהעלותך ה'תשכ"ז, בביאור שאמר אודות סיפור ידוע מהבעש"ט

(נדפסה ב"שיחות קודש" תשכ"ז ח"ב ע' 170 ואילך (וראה שם בשוה"ג ע' 173) ובתרגום ללה"ק ב"מקדש מלך" ח"ב ע' 343 ואילך (וראה שם בשוה"ג ע' 349))

להלן פענוח הכתי"ק (בא בהדגשה):

בהשיחות דש"פ בהעלותך, נתבאר שייכות הסיפור דהבעש"ט בענין האתרוג לחג השבועות, ע"פ דברי התוספות (שבת פח, א ד"ה פרו) ש"תפוח היינו אתרוג". ובהמשך הדברים נאמר בהשיחה, אשר אף דבמק"א מבארים – פרי הו"ע של טעם – הבנה והשגה, וא"כ צ"ל – הוא ה"נשמע", ועלה אין בו טעם – וצ"ל הוא בחי"נעשה". כאן שייכות אחרת דנעשה לנשמע לתפוח, כמבואר בסוגיא*.

(* הכוונה: הסוגיא (משא"כ בס' מוסר וחסידות) עומדת על החילוק דנעשה ונשמע (לא בנוגע להבנה וטעם וכו', כ"א) בנוגע לסדר (הרגיל) בקדימה ואיחור (מצד הטבע – באילנות, או גם – בתור סיבה ומסובב) וכהל' "פיזא דקדמינתא" – בהסיפור שבהמשך להמשל דתפוח. [אלא דקדימת הרגילה דנשמע לנעשה – הוא רק בעבודה הרגילה ע"פ טו"ד – ובזה בא הפי"ע"פ חסידות].

מוקדש לעילוי נשמת

הרה"ח ר' משה נחום בהרה"ח ר' מרדכי מענדל ע"ה קדנר

נפטר כ"ב ניסן - אחרון של פסת, ה'תשע"א

יה"ר שתיכף ומיד יקויים היעוד "הקיצו ורננו שוכני עפר" והוא בתוכם, בגאולה האמיתית והשלימה

מוקדש לעילוי נשמת

ר' יהודה ב"ר צבי הירש ע"ה סטראל - נפטר ביום כ"ז אלול

ולע"נ זוגתו טשרנא גיטל בת ר' יעקב ע"ה - נפטרה ביום ה' טבת

יה"ר שתיכף ומיד יקויים היעוד "הקיצו ורננו שוכני עפר" והם בתוכם, בגאולה האמיתית והשלימה

נדבת בנם - יבלחט"א - הרה"ח שמואל סטראל ומשפ' שיחיו

נמצאים כבר "בשעה שמלך המשיח בא"

ע"פ כל הסימנים שבדברי חז"ל אודות אחרית הימים, דורנו זה הוא דור האחרון של הגלות ודור הראשון של הגאולה • מתחיל מה"נפלאות" שכבר ראו (נוסף על אלה שיראו בעתיד, "אראנו") בפועל ובגלוי לעיני כל העמים בשנה זו, שבהם נתקיימו דברי הילקוט שמעוני: "שנה שמלך המשיח נגלה בו כל מלכי אומות העולם מתגרים זה בזה, מלך פרס כו' מלך ערבי כו', ואומר להם (הקב"ה לישראל) בני אל תתיראו, כל מה שעשיתי לא עשיתי אלא בשבילכם. . הגיע זמן גאולתכם" • מאז (ובפרט בחודש ניסן, חודש הגאולה) עומדים כבר "בשעה שמלך המשיח בא. . ומשמיע להם לישראל ואומר ענוים הגיע זמן גאולתכם" • משיחת ש"פ נשא, י"ב סיון ה'תנשא"א - מוגה

א. ובכל זה ניתוסף עילוי מיוחד והדגשה מיוחדת בשבת שלאחרי מ"ת, שבת פרשת נשא, בשנה זו:

ובהקדים המדובר כמ"פ שע"פ כל הסימנים שבדברי חז"ל אודות אחרית הימים (נוסף על ההודעה הכללית בזמן הגמרא ש"כלו כל הקיצין"¹), דורנו זה הוא דור האחרון של הגלות ודור הראשון של הגאולה, כפי שהעיד כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו – בקשר ובשייכות להכרזתו הידועה "לאלתר לתשובה לאלתר לגאולה"² – שבימיו (לפני עשרות שנים) סיימו כל עניני העבודה,

(1) סנהדרין צז, ב.

(2) "קול קורא" בהקריאה והקדושה דשנת תש"א-ג (אג"ק שלו ח"ה ע' שסא ואילך. שעז ואילך. תח ואילך. ח"ו ע' תל ואילך). ועוד.

(3) ראה שיחת שמח"ת תרפ"ט.

(4) ראה "היום יום" ט"ו טבת. ובכ"מ.

(5) ע"ז ה, רע"ב.

(6) תבוא כט, ג.

שנת ה'תנשא"א, שסימנה מרומז בפסוק⁷ **"תנשא מלכותו"** (דקאי על דוד ושלמה⁸, שמלך המשיח הוא מזרעם⁹) בכל העולם כולו, והר"ת שלה "הי' תהי' שנת **אראנו נפלאות**", "כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות"¹⁰ – מתחיל מה"נפלאות" שכבר ראו (נוסף על אלה שיראו בעתיד, "אראנו") בפועל ובגלוי לעיני כל העמים בשנה זו, שבהם **נתקיימו** דברי הילקוט שמעוני¹¹: "שנה שמלך המשיח נגלה בו כל מלכי אומות העולם מתגרים זה בזה, מלך פרס כו' מלך ערבי כו', ואומר להם (הקב"ה לישראל) בני אל תתיראו, כל מה שעשיתי לא עשיתי אלא בשבילכם. הגיע זמן גאולתכם", ומאז (ובפרט בחודש ניסן, חודש הגאולה) עומדים כבר "בשעה שמלך המשיח בא ("הנה זה בא"). . ומשמיע להם לישראל ואומר ענוים הגיע זמן גאולתכם".

ובפרט בעמדתנו בזמן מ"ת וימי התשלומין שלו, כדאיתא בספרים¹² בהרמז במאור¹³ "הכל מודים בעצרת **דבעינן** נמי לכם", ש"עצרת. . הוא זמן המוכשר לעת רצון להתפלל לקרב קץ הגאולה. . דבעינן לשון אם תבעינן בעו, והוא לשון תפלה ובקשה, **נמי לכם** גימטריא¹⁴ קץ, היינו, שאז זמן המוכשר להתפלל שיתקרב קץ הגאולה", "קץ הימים" וקץ הימין¹⁵, ובעמדתנו בשבת **שלאחרי** ה"קץ" דעצרת, שבת פרשת נשא, "נשא" (ר"ת שנת

(7) בלק כד, ז.

(8) פרש"י עה"פ.

(9) סהמ"צ להרמב"ם מ"ת סב. פיה"מ ר"פ חלק יסוד הי"ב. אגרת תימן.

(10) מיכה ז, טו.

(11) ישע"י רמז תצט.

(12) ספר מאמר מרדכי עמ"ס פסחים להרה"צ כו' הר"ד מרדכי מנדבורנא (סיגעט, תר"ס).

(13) פסחים סח, ב.

(14) א' מאופני הלימוד בתורה, כפי שמצינו בדין נזירות **שבפרשתנו** ש"סתם נזירות ל' יום. . אמר קרא קדוש יהי, יהי **בגימטריא** תלתין הו"ו (נזיר ה, א).

אראנו נפלאות) שב"תנשא" – ה"ז הזמן הכי מוכשר להחידוש ד"תורה חדשה מאתי תצא", ו"השמים החדשים והארץ החדשה אשר אני עושה" – לא רק בלשון עתיד אלא בלשון הווה, ועד שברגע שלאח"ז נעשה כבר בלשון עבר, כיון ש"הנה זה בא", וכבר בא.

[והדגשה יתירה בענין זה – בעריכת התוועדות¹⁶ מיוחדת (שלא ע"ד הרגיל) דכו"כ מישראל בזמן "רעוא דרעוין", השייך ביותר לגאולה האמתית והשלימה¹⁷ (כנ"ל סי"ב¹⁷), ובאופן של סעודה ממש, ובברכת המזון¹⁸ (אפילו על אכילה שאין בה שיעור שביעה¹⁹)

(15) ראה אוה"ת ר"פ מקץ. ושי"נ.

(16) כידוע ה"פתקא אשר משמי שמיא נחיתא" בגודל מעלתה של התוועדות חסידית, שבכחה לפעול יותר מפעולתו של מלאך מיכאל שרם של ישראל (אג"ק אדמו"ר מהורי"צ ח"ג ע' תיג).

(17) ולהעיר מהשייכות למזמור צדי"ק בתהלים (המזמור דשנה זו), שסימו וחותרו "יהי נועם גו' ומעשה ידיו כוננהו" (שתוכנו השראת השכינה במשכן, ועד לתכלית השלימות שבזה בביהמ"ק השלישי – ש"נועם" הו"ע התענוג (רעוא דרעוין), שאין למעלה ממנו, ונמשך וחודר עד למטה ב"מעשה ידיו".

(17*) הערת המו"ל: בסה"ש תנשא"א ח"ב ע' 4-593]

(18) לאחר הקדמת ניגוני רבותינו נשיאינו (נשיאי תורת החסידות שעל ידי הפצתה חוצה קא אתי מר דא מלכא משיחא) – הבעש"ט, המגיד, אדמו"ר הזקן, אדמו"ר האמצעי, הצמח-צדק*, אדמו"ר מהר"ש, אדמו"ר מהורש"ב וכו"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו** – תשעה*** ניגונים שבהם מסיימים קץ הגלות, ובאים לניגון העשירי, שירה העשירית דמלך המשיח.

(19) שעז"נ בברכת הכנים **שבפרשתנו** (ו, כו) "ישא ה' פניו אליך", וכי לא אשא פנים לישראל שכתבתי להם בתורה ואכלת ושבעת וברכת את ה' אלקיך, והם מדקדקים על עצמם עד כזית ועד כביצה" (ברכות כ,

(* שבי' שמותיו - "צמח" ו"צדק" (בגימטריא מנחם מענדל) הם שמותיו של המלך המשיח.

(** שבי' שמותיו - "יוסף" ו"יצחק" - קשורים עם הגאולה. (***) ששת הניגונים של נשיא חב"ד, מאדמו"ר הזקן עד אדמו"ר מהורי"צ, וניגון שלש תנועות (דהבעש"ט, המגיד ואדמו"ר הזקן) שנחשב לג' ניגונים (המו"ל).

"כ"ק אדמו"ר שליט"א (בתנועת ידו הק'): הרי מר שמיר היה היחידי שלא הסכים להסכמי קעמפ-דייויד... הוא הבין שזה לא מתאים לפרטנר כמו ארה"ב. זה היה יכול להתאים לפרטנרים אחרים אבל ביחס לארה"ב הגישה היחידה שהצליחה עד כה היתה העמידה בתוקף וההסברה שאין זה ענין של עקשנות אלא זהו ענין חיוני, ושטובת ארה"ב דורשת שארץ ישראל תהיה חזקה במזרח התיכון, כי היא השותפה ובת-הברית היחידה האמתית של ארה"ב במזרח התיכון.

הנ"ל: אכן ברצוני לספר לכבוד הרבי שבשבוע שעבר היינו בשיחות בדרגים שונים בבסיס צבאי אמרקני בעינינים אסטרטגיים וזה היה באמת מחמם את הלב דוקא בענין זה של בני-ברית.

"כ"ק אדמו"ר שליט"א: אבל המסר שלך לא הגיע לבייקר [שר החוץ האמריקאי דאז. הרושם] ועל אחת כמה וכמה [נשיא] בוש.

הנ"ל: אנו פועלים שזה יגיע.

"כ"ק אדמו"ר שליט"א: רואים כמה צדק שמיר בשיטה שלו כשנלחם נגד קעמפ-דייויד, ורואים את הצרות שנגרמו על ידי קעמפ-דייויד, עד היום סובלים צרות מחוזה זה. ובכל אופן, מה שהיה – היה, מכאן ולהבא יהי רצון שיהי. . בני ישראל תמיד מחפשים ראשי-תיבות, ועל שנת תש"נ אומרים בני ישראל שהיא ראשי תיבות – תהא שנת נסים.

הנ"ל: הלוואי, אמן.

"כ"ק אדמו"ר שליט"א: וממילא תקבל על עצמך ששנה זו היא שנת נסים, ואין להתחשב בחוקי הטבע, כי אם בדרך הנסים שזו היא דרכו של עם ישראל.

הנ"ל: אמן, כו יהי רצון.

"כ"ק אדמו"ר שליט"א (כשהוא מצביע כלפי מעלה): לא רק יהי רצון, אלא כבר יש רצון.

בשבילך טוב יותר שלא תתעסק בעניני גיור כהלכה...

הנ"ל: בנוגע לגיור כהלכה, אנחנו עובדים על זה, ואני רוצה להכחיש פרסומים למיניהם.

"כ"ק אדמו"ר שליט"א: בשבילך טוב יותר שלא תתעסק בעניני גיור כהלכה. את זה תשאיר לאחרים שיעסקו בזה. עליך להתעסק בענין שלא לוותר על אף שעל ברוחניות ולא לוותר על אף שעל בגשמיות.

הנ"ל: אבל בכל זאת אני רוצה לומר בענין הגיור שיש פרסומים לא נכונים כאילו עשינו דבר נגד ההלכה. זה לא נכון.

"כ"ק אדמו"ר שליט"א (בחיוך): אהיה שבע רצון אם מכאן ולהבא זה לא יהיה נכון... מה שהיה כבר היה ומכאן ולהבא צריך לעמוד בתוקף, ולא לשם עקשנות, אלא משום שזה הגישה היחידה המקובלת על בוש, על בייקר ועל בני ישראל.

(בעת ביקור מר אליקים רובינשטיין (מזכיר הממשלה דאז) בחלוקת 'שליחות-מצוה' לצדקה - חשוון ה'תש"נ)

איך לעמוד אל מול הלחץ האמריקאי

כשעבר מר אליקים רובינשטיין (מזכיר הממשלה) בחלוקת 'שליחות-מצוה' לצדקה, לחץ "כ"ק אדמו"ר שליט"א את ידו ואמר: שמעתי עליכם רבות. השי"ת יעזור שתהיו כמו אליהו הנביא שהביא את שליחותו של הקב"ה. עד עתה הבאתם שליחות מבשר-ודם, כעת תביאו שליחות מהקב"ה.

הנ"ל: השבוע אנו נוסעים עם ראש הממשלה מר שמיר לושינגטון להיפגש עם פרזידנט בוש. אין אלו זמנים קלים, כי היום המצב בושינגטון השתנה.

כ"ק אדמו"ר שליט"א: הרי אתם יודעים שכדי להשיג משהו ("עפעס אויספירן") בארה"ב צריך להוכיח שתקיפים בדיעות ושלא מתכוננים לוותר. לא כדי להכעיס אותם אלא מפני שאחרת לא ייתכן. אי אפשר לדרוש מארץ ישראל לעשות דבר שהוא היפך הקיום והיפך החיות שלה.

הנ"ל: זה באמת מה שהוא [מר שמיר] יעשה, כי אלו לא זמנים קלים.

(מר רובינשטיין אמר שאיננו מבין היטב אידיש, וכ"ק אדמו"ר שליט"א אמר (בחיוך): "אז תסביר להם בלשון הקודש"... מכאן ואילך דיבר כ"ק אדמו"ר שליט"א בלשון הקודש).

כ"ק אדמו"ר שליט"א: הפתרון למצב המדיני הוא ההיפך ממה שנהגו בעבר, כי בעבר אחזו הממשלות בקו שצריך לוותר – ולא רק על משהו אלא על ענינים עקרוניים – ובעבורם יקבלו משהו. וזהו היפך טבעה של ארה"ב. ארה"ב נוסדה על ידי עמידה חזקה על כך שאי אפשר לוותר על דברים חיוניים, ולמרות שאנגליה צעקה, וצרפת היתה נגדם, וכל העולם היה אז נגד ארה"ב – הרי מכיון שנקטו קו זה, הצליחו ומצליחים עד היום.

הנ"ל: אנו אומרים להם שמה שעבורם מדיניות חוץ – עבורינו הוא ענין של קיום, וזה הרי הבדל גדול. אבל לא כל כך קל להסביר להם את זה, כי בזמן האחרון הלחץ הערבי גדל.

לא להתחיל בויתורים

כ"ק אדמו"ר שליט"א: (כשהוא מורה באצבעו הק' על עצמו): לא נעים לי לומר שלדעתי המציאות אינה כזו. בעבר התחילו לומר שדבר פלוני חשוב לנו אך מכיון שנמצאים בין שבעים אומות מוכרחים לוותר, וכשמתחילים בויתורים כבר אי אפשר למצוא את הנקודה שעליה אין לוותר.

הנ"ל: יחסית, אני סבור שראש הממשלה באמת עומד על דעתו. כבוד הרבי, הבעיה האמיתית שלנו היא המציאות הישראלית, הפילוג והפיצול הגדול.

על "כוס של ברכה"²⁰, שקשור עם הגאולה האמיתית והשלימה ע"י משיח צדקנו, כפי שמצינו בגמרא²¹ בנוגע לכוס של ברכה בסיום הסעודה דלעתיד לבוא²²: "נותנין²³ לו לאברהם אבינו כוס של ברכה לברך, ואומר להן איני מברך וכו', אומר לו לדוד טול וברך, ואומר להן אני אברך ולי נאה לברך, שנאמר²⁴ כוס ישועות אשר ובשם ה' אקרא", "כסא²⁵ דדוד לעלמא דאתי מאתן ועשרין וחד לוגא מחזיק, שנאמר²⁶ כוסי רוי', בגימטריא הכי הוי"²⁷].

ב. והמעשה הוא העיקר²⁸:

ב. וראה לקו"ת פרשתנו כו, סע"א ואילך).

20) להעיר ש"יש אומרים שברהמ"ז טעונה כוס אפילו ביחיד" * (שו"ע אדה"ז או"ח ר"ס קפב), ועאכו"כ בשלשה שמזמנים יחד, ועאכו"כ בעשרה (ומעשרה ולמעלה אפילו אלף או ריבוא) שמזכירים השם ("נברך אלקינו") בברכת הזימון (שם סקצ"ב ס"ג).

21) ובפרט ע"פ מ"ש בזהר (ח"ב קצ"א, רע"א) "אע"ג דנשים וקטנים פטורין מן המצוות בכוס דברכה הכל חייבין, ובלבד ידיעון לאמן מברכין, ודא היא ונהרו אליו כל הגוים" - כמ"ש לפני" (קפט, סע"ב) שהפסוק (ישעי' ב, ב) "והי' באחרית הימים נכון יהי' הר בית ה' בראש ההרים ונשא מגבעות ונהרו אליו כל הגוים" קאי על כוס של ברכה (וראה לקוטי לוי"צ לזח"ב ע' קלו ואילך).

22) ומעין ודוגמא לזה בזמן הזה - סעודה שלישית דשבת (ראה לקו"ש חכ"א ע' 84 ואילך).

23) פסחים ק"ט, ב.

24) תהלים קטז, יג.

25) יומא עו, א.

26) תהלים כג, ה.

27) ובהמשך לזה (לאחרי תפלת ערבית, הבדלה וחלוקת כוס של ברכה) - קידוש לבנה, "שהם עתידים להתחדש כמותה" (סנהדרין מב, א) בגאולה האמיתית והשלימה ע"י דוד מלכא משיחא; וסעודת מלוה מלכה - "סעודתא דדוד מלכא משיחא" (סידור האריז"ל במקומו. ועוד).

28) אבות פ"א מ"ז (בגימט' טוב) - שלומדים

(* "אבל מנהג העולם שלא לברך על הכוס ככל ביחוד, ונכון מנהג זה ע"ד הקבלה" (שם).

(** ארלי י"ל אותיות "ק"ץ - "באחרית הימים".

כיון שיום השבת שלאחרי זמן מתן תורה, פרשת נשא, דשנת אראנו נפלאות, הוא הזמן הכי מוכשר ומסוגל להתגלות ד"תורה חדשה מאתי תצא" – מובן שההוראה למעשה בפועל שהזמן גרמא היא בהכנה (מעין ודוגמא ומביאה בפועל ממש) לקיום היעוד "תורה חדשה מאתי תצא".

ובפשטות – התחדשות והוספה בלימוד התורה מתוך חיות ותענוג עד שמחדש חידושים בתורה, הן בנוגע לעצמו, והן בנוגע להפעולה על הזולת, "העמידו תלמידים הרבה", כידוע ש"כל איש ישראל יכול לגלות תעלומות חכמה ולחדש שכל חדש בתורה, הן באגדות הן בנגלה הן בנסתר, כפי בחי' שורש נשמתו, ומחוייב בדבר"²⁹, כולל ובמיוחד – התחדשות והוספה בלימוד והפצת פנימיות התורה שנתגלתה בתורת החסידות, מעין ודוגמא ו"טעימה" מתורתו של משיח ("טועמי' חיים זכו"³⁰), שלכן עי"ז מזרזים וממהרים ופועלים ביאת דוד מלכא משיחא³¹.

וכדאי ונכון ביותר שכא"א יקבל על עצמו שנוסף על אמירת פרקי אבות ("מילי דחסידותא"³²) בכל שבת משבתות הקיץ, יוסיף וילמד בעיון משנה אחת (לכל הפחות) עם הפירושים דמפרשי המשנה, כל חד לפום שיעורא דילי'.

ויה"ר שמהדיבור וקבלת החלטה טובה בהנ"ל נבוא תיכף ומיד להתגלות ד"תורה חדשה מאתי תצא", בגאולה האמיתית והשלימה ע"י משיח צדקנו,

ו"משה (ש"ק"יבל תורה מסיני") ואהרן (שידליק המנורה בבית המקדש) עמהם", והבעש"ט וכל רבותינו נשיאינו עד לכ"ק מו"ח

בשבת זה.

29) תניא אגה"ק סכ"ו (קמה, א).

30) ראה לקו"ש ח"כ ע' 173. ויש"נ.

31) אגה"ק דהבעש"ט - כש"ט בתחילתו.

32) ראה ב"ק ל, א.

אדמו"ר עמהם³³, ביחד עם כל צדיקי ונשיאי ישראל וכל בני ישראל ("ועמך כולם צדיקים") בדורות שלפני-זה, ש"הקיצו ורגנו שוכני עפר"³⁴, ביחד עם כל בני ישראל שבדורנו זה, נשמות בגופים ללא הפסק בינתיים, וכולם יחדיו שומעים ה"תורה חדשה (ש)מאתי תצא", בארצנו הקדושה, בירושלים

(33) ראה יומא ה, ב. תוד"ה אחד - פסחים קיד, סע"ב.
(34) ישעי' כו, יט.

עיר הקודש, בהר הקודש, בבית המקדש ובקדש הקדשים - "מעל הכפורת אשר על ארון העדות מבין שני הכרובים"³⁵.

ועוד והוא העיקר - תיכף ומיד, "מיד" ר"ת משה ישראל (הבעש"ט, שכשיפוצו מעינותיו חוצה קא אתי מר) דוד מלכא משיחא, וכפשוטו ממש, באופן של ממשות, למטה מעשרה טפחים, ממש ממש.

(35) סיום וחזותם פרשתנו.

בקשר להתוועדות המיוחדת והמפתיעה של כ"ק אד"ש מה"מ בש"פ נשא ה'תנש"א בשעת רעוא דרעוין, הבאנו קטעים מגליון "בית חיינו" מס' 90

בשעה 8:10 לערך (מס' דקות לפני השקיעה) הופיע, לפתע, כ"ק אדמו"ר שליט"א בפתח ביהמ"ד הגדול למטה, כשהוא אוחז ביד ימינו את סידורו וביד שמאלו ספל מים ומגבת, וצעד לעבר מזרח ביהכנ"ס. פני כ"ק אדמו"ר שליט"א היו רציניות ביותר.

מעט הבחורים שהיו באותה עת בביהמ"ד התאוששו במהרה מהתדהמה הראשונית, ומיהרו לצעוד בעקבות כ"ק אדמו"ר שליט"א.

כשהגיע כ"ק אדמו"ר שליט"א סמוך לארון הקודש, הניח את הספל על הבימה, וביקש קערה לנטילת-ידיים. הקערה הובאה מיד, והרבי שליט"א נטל את ידיו והתיישב על כסאו (שהובא בינתיים).

בינתיים הוזעק המזכיר הריב"ק שי', והוא הגיע מיד כשבידו חלה שהביא עמו מהקומה העליונה. לאחר-מכן אמר כ"ק אדמו"ר שליט"א למזכיר הריב"ק שי' שברצונו לעלות אל בימתו, כדי שהקהל יוכל לשמוע ולראות. הרבי שליט"א עלה לבימה, התיישב סמוך למדרגות כשפניו לכיוון צפון-מערב, לעבר הקהל, כשהוא מניח את סידורו על פינת מעקה המדרגות.

הקהל שהיה במקום כלל את התמימים ואנ"ש שהיו באותה עת בביהמ"ד הגדול והקטן ובאזור הסמוך ל-770 - כ-100 איש. הקהל מילא בעיקר את המקום שלפני ארון הקודש, לצפון הבימה, וכן את הבימה עצמה - במרחק מה ממקום ישיבת כ"ק אד"ש. ניתן היה למשש את הציפיה הדרוכה שאחזה בקהל לקראת העומד להתרחש אחרי כניסתו של הרבי שליט"א בצורה כה פתאומית.

כ"ק אדמו"ר שליט"א הורה לנגן "בני היכלא", ואף שר בעצמו עם הציבור מתוך סידור הק'. כשהפסיקו את הנגינה שאל הרבי שליט"א את המזכיר הריב"ק שי' אם סיים הקהל את כל הנגינות, המזכיר ענה שלא, והרבי סימן שיסיימו את הנגינות.

לאחר-מכן פתח כ"ק אדמו"ר שליט"א באמירת שיחה, שארכה כחצי שעה. בתוך השיחה הורה הרבי שליט"א "לנגן את נגינות רבותינו נשיאינו (ופירט את שמות כל הנשיאים) עד נשיא דורנו כ"ק מו"ח אדמו"ר, שעד אז כבר נצא ודאי מן הגלות" (ראה לעיל בהשיחה).

במשך השיחה התפשטה השמועה בשכונה, ומאות אנשים הגיעו מכל הכיוונים ל-770. מרגע לרגע הלך והתמלא ביהכנ"ס במהירות עצומה, כשכאו"א מנסה להתקרב ככל יכולתו ל"מזרח", לזכות לראות ולשמוע ככל האפשר. במהירות נוצרו "פירמידות" מכל הכיוונים, והלחץ היה עצום...

"הדלקת הנרות" דדור זה שמעלה את כל הדורות

ובכל זה מתוסף הדגשה בדורות האחרונים, בעקבתא ועקבתא דעקבתא דמשיחא ובפרט בדורנו זה, דור האחרון דגלות:

אע"פ ש"אכשור דרי" (בתמי"), ובפרט בעקבתא דעקבתא דמשיחא כמבואר בחותם מסכת סוטה, שגם המעלות דדור זה באים כהמשך להדורות שלפני זה, ומקבלים את כל הכחות ואת ריבוי העבודה בתורה ומצוות מהדורות שקדמו, עד שה"הדלקה" דה"נרות" דדור זה באה כתוצאה מהעבודה והדרכה דהדור שלפני זה וכו' - אבל הכח ע"ז ישנו, שמיד אח"כ - תהי' "שלהבת עולה מאלי".

ואדרבה: דוקא העקב שברגל, הדור הכי אחרון, יש בכחו להיות "עולה מאלי" ולהעלות את כל הדורות שלפני זה, ע"ז שהדור האחרון דהגלות נעשה הדור הראשון דהגאולה - הגאולה לכל בני ישראל במשך כל הדורות!

(משיחת ש"פ בהעלותך, י"ט טיון ה'תנש"א - מוגה, תרגום מאידית)

בדורנו נתגלה כבר איך שכל יהודי הוא "שלהבת עולה מאלי"

ויה"ר שיקויים בפועל ה"בעל הבית דוחק" - שהקב"ה דוחק את הקץ, "קץ הימין" של הגאולה האמיתית והשלימה, שכן, כשם שבנ"י עייפים מהגלות, כך הקב"ה (כביכול) לא יכול לסבול יותר את הגלות, שהרי "עמו אנכי בצרה", שכינתא בגלותא!...

שזה נותן לבנ"י יתר-חיזוק ב"אחכה לו בכל יום שיבוא", בידיעה ש"בעל הבית דוחק", והוא לבטח ידחוק את הקץ עכשיו ממש, אחת ולתמיד, ויבטל תיכף את ההעלמות והסתרים אשר נעשו רק כדי לגלות בבנ"י את העבודה של "שלהבת עולה מאלי".

ובפרט בנוגע לבנ"י בדורנו זה, לאחרי מה שעברנו בדור זה האחרון (לא תקום פעמיים כו'), כבר עשו הכל בפועל ממש, ונתגלה כבר איך שכל יהודי ה"ה" "שלהבת עולה מאלי", ולכל יהודי ישנה הזכות - לא רק באופן של היתר, אלא גם - לתבוע את הגאולה, שהקב"ה ידחוק את הקץ, ויביא את הגאולה האמיתית והשלימה ע"י משיח צדקנו, דוקא - תיכף ומיד ממש.

(משיחת ש"פ בהעלותך, ט"ז טיון ה'תש"נ - מוגה, תרגום מאידית)

מוקדש לזכות

ורד שמחה בת שרה

להצלחה רבה בכל - בגשמיות וברוחניות

נדבת מהיטבאל יזמות

ולכן, היתכן שכאשר כ"כ מישראל עוסקים בחנוכה והכנת בית המקדש השלישי, יעמוד מישהו מן הצד ולא יהי' עמהם בחנוכה, לא הוא ולא שבטו (ב"ב, תלמידיו וכו')! – אלא ודאי ישתדל גם הוא להשתתף עמהם בחנוכה, לקרב ולזרז את חנוכה ביהמ"ק השלישי שיבנה במהרה בימיו ובימינו.

וכאמור, כל זמן שמשיח צדקנו עדיין לא בא, אין מקום לחלישות, ח"ו, בהדעת בחנוכה זו, אלא אדרבה – לחזק ולהוסיף ביתר שאת וביתר עוז, ומתוך זריזות הכי גדולה, ע"ד מ"ש בנדבת המשכן "והם הביאו אליו עוד נדבה בבוקר בבוקר"¹⁰, "לשני בקרים הביאו כל מלאכת המשכן"¹¹, ולא פסקו מלהביא עד ש"ויצו משה . . איש ואשה אל יעשו עוד מלאכה גו"¹², ואילו בנדו"ד, לא רק שאין רשיון ממש רבינו שבדורנו, נשיא דורנו כ"ק מו"ח אדמו"ר, להפסיק ח"ו בעשיית המלאכה, אלא אדרבה, ישנו ציווי מפורש להוסיף בה ביתר שאת וביתר עוז, עד שמשלימים מלאכת החנוכה דביהמ"ק השלישי.

(משיחת ש"פ בהעלותך, י"ט סיון ה'תשמ"ח - מוגה)

10) ויקהל לו, ג.

11) שמו"ר פמ"א, ב. תנחומא תרומה ג. ועוד.

אחרי השיחה החלו לנגן את ניגוני רבותינו נשיאינו. כ"ק אדמו"ר שליט"א הצטרף לשירה בעצמו בכל הניגונים, כשפניו רציניות ביותר, בצורה שאין לתאר כלל.

ניגנו: 'ג' תנועות" להבעש"ט, המגיד ממעזריטש ואדה"ז נ"ע (בניגון זה עודד כ"ק אדמו"ר שליט"א בחזקה לכל עבר); "א-לי אתה" לאדה"ז נ"ע; ה"קאפעליע" לאדמו"ר האמצעי נ"ע; "ימין ה' רוממה" לאדמו"ר הצמח-צדק נ"ע (בניגון זה עוד כ"ק אדמו"ר שליט"א את השירה); "לכתחילה אריבער" לאדמו"ר מהר"ש נ"ע (ניגון זה התחיל הרה"ח ר' שלמה קונין שי' וכ"ק אדמו"ר שליט"א חייך אליו. במשך שירת הניגון היו פני כ"ק אדמו"ר שליט"א רציניות יותר מבשאר הניגונים, והוא סימן בתנועות עזות בראשו לחזור על הבבא הידועה 10 פעמים); "ניגון הכנה" לאדמו"ר (מוהרש"ב) נ"ע; "הבינוני" לאדמו"ר מוהרי"צ נ"ע; ו"הוא אלקינו" לכ"ק אדמו"ר שליט"א.

לאחר-מכן פתח הרבי שליט"א באמירת השיחה השניה, שנמשכה כ-40 דקות. בסיומה החל כ"ק אדמו"ר שליט"א לנגן את ניגון ההקפות לאביו זצ"ל.

לאחר-מכן אמר כ"ק אדמו"ר שליט"א את השיחה השלישית, שנמשכה כ-10 דקות.

מספר פעמים, בין השיחות, סימן כ"ק אדמו"ר שליט"א לקהל לרדת מעל השולחנות וה"פירמידות" המאולתרות.

אחרי השיחה השלישית, טבל כ"ק אד"ש חתיכת חלה ג"פ במלח, טעם ממנה, ולגם מעט מים. לקראת ברהמ"ז, כבר היה ביהמ"ד מלא מפה אל פה; הלחץ היה עצום, והיה קשה מאוד לשמוע. הרבי שליט"א סימן בידו הק' להפסיק להדחק, והורה שכל או"א יעמוד במקומו לקראת ברכת-המזון ותפילת ערבית; והורה להמזכיר הרי"ג שי' שגבאי ביהכ"ס ישמרו על הסדר.

לאחר-מכן שאל הרבי שליט"א את המזכיר אם ישנם עשרה שנטלו ידים. הלה ענה בחיוב, וכ"ק אדמו"ר שליט"א נטל את ידיו ל"מים אחרונים" וזימן על הכוס בעשרה.

הרבי שליט"א הגביה את קולו (בנוסף לקטעים בהם הוא נוהג כן תמיד) גם במלים "לעולם אל יחסרנו", והמשיך מיד בקול "הרחמן" וכו' ההתועדות המיוחדת הסתיימה בשעה 10:15.

לאחר ההתועדות התקיימה תפילת ערבית, כשכ"ק אד"ש עומד במקומו הרגיל על הבימה.

אחרי התפילה חזר למקום בו בירך ברכת-המזון, והבדיל על הכוס. אחרי ההבדלה הריח כ"ק אדמו"ר שליט"א מנר ההבדלה שבצלחת היין, טבל את שתי אבעותיו (אצבעות הזרת) ביין, והעביר אותן מעל קצות עיניו הק' כשהוא אומר את הנוסח "מצות ה' ברה" וכו'.

בתחילה חשבו שכ"ק אדמו"ר שליט"א יחלק "כוס של ברכה" במקום ההבדלה, אך כ"ק אדמו"ר שליט"א סימן שהחלוקה תהיה למטה, במקום בו מתקיימות חלוקות הדולרים שבסיום התפילות. החלוקה החלה בשעה 10:30 לערך.

לכו"כ מהמקבלים חייך כ"ק אדמו"ר שליט"א חיוך רחב, ולהרה"ח ר' גרשון בער יעקבסאהן שי' אף מזג פעם נוספת.

באמצע החלוקה עבר הרה"ח ר' שלמה קונין שי', ששר "דין נצח". כ"ק אדמו"ר שליט"א עודד לעברו את השירה בחזקה, ומאז עודד את השירה בחזקה ולכל עבר, כמעט בכל ניגון. במיוחד כשעברו ילדים עודד לעברם כ"ק אדמו"ר שליט"א את השירה בחזקה.

קך התנהלה החלוקה בשמחה רבה, והמחזה היה מיוחד מאוד.

בסיום החלוקה התיישב כ"ק אד"ש לומר ברכה אחרונה, ולאחר-מכן נעמד לאמירת "זיתן לך".

המשך הדין בסוף עמוד 10

מוקדש
לזכות האשה רייזל פרומא בת חי' רחל שתחי'
ולזכות הרה"ת יוסף יצחק בן רייזל פרומא וזוגתו חיה מושקא בת מרים שיחי
ולדיהם רחל בת חיה מושקא, לאה שרה בת חיה מושקא, וישראל רחמים בן חיה מושקאשיחי
ולזכות הנא לאה בת חי' רחל, עדינה בת חי' רחל, מרים בת חי' רחל, וצבי בן חי' רחל שיחי

המשך הדין מעמוד 7:

אח"כ חילק לכמה שהגיעו ברגע האחרון. כשסיים כיסה את הכוס בתחתית, ואחזה ביד ימיו הק', ביד שמאלו הק' אחז את הסידור, והחל לנגן "כי בשמחה תצאו" כשהוא מעודד את השירה בידו הק'.

החלוקה הסתיימה בשעה 12:10.

מספר דוקת לאחר-מכן יצא כ"ק אדמו"ר שליט"א לקידוש לבנה. כ"ק אדמו"ר שליט"א אמר "שלום עליכם" להרה"ח ר' מאיר הארליג שי', להמזכיר הרב יהודה לייב גרונר שי', ולהרה"ח ר' יהודה מיכאל צירקינד שי'. לבסוף נענע כ"ק אדמו"ר שליט"א את הציציות ג"פ, הכריז "א גוטן וואך, א גוטן חודש" ופנה לחדרו הק', כשהוא מעודד בחזקה את השירה.

הקהל שנכח ב-770 הוסיף לרקוד ולהתועד שעות ארוכות, בשל הגילויים הנפלאים שזכינו להם ביום זה, שבדאי - ע"פ הרגשת הנוכחים - מהווים הכנה להגילויים של הגאולה האמיתית והשלימה.

אין רשיון מנשיא דורנו להפסיק ח"ו במלאכה

א. [.] הלימוד וההוראה מהסמיכות דפרשת המנורה לפרשת הנשיאים – ש"כשראה אהרן חנוכת הנשיאים חלשה אז דעתו כשלא הי' עמהם בחנוכה:

כאשר יהודי רואה או שומע שכו"כ מישראל עסקו בענין שהוא בבחינת חנוכת המשכן, ולדוגמא: פעולת החינוך (חנוכה) של יהודי (קטן בשנים או קטן בידיעות) בעניני התומ"צ, וכן הדלקת המנורה [שגם זה ענין של חינוך¹, ואדרבה, "שלך גדולה משלהם שאתה מדליק ומטיב את הנרות"] להדליק "נר ה' נשמת אדם", כל ז' הסוגים דבני", ב"נר מצוה ותורה אור", ע"י הפצת התורה והיהדות – הרי, בראותו שהוא "לא הי' עמהם בחנוכה", צריך להיות אצלו **חלישות הדעת**, "חלשה אז דעתו כשלא הי' עמהם בחנוכה"!

בסגנון אחר: "הבינו מדעו (לשון דעת) להבדל לעמוד לפני ה' לשרתו" – צ"ל באופן שכל המציאות ד"מדעו" אינה אלא בענין ד"לעמוד לפני ה' לשרתו", ע"י העבודה במשכן, עד כדי כך, שכאשר נעשה דבר מסויים בעבודת המשכן ע"י אחרים והוא לא הי' עמהם, "חלשה אז דעתו", שנעשה אצלו חלישות בכל מציאות הדעת, מכיון שאינה אלא בשביל עבודת המשכן, "לעמוד לפני ה' לשרתו"; ואם לא חלשה דעתו מזה שלא הי' עמהם – הרי זו הוכחה שעדיין לא הגיע לדרגא ש"הבינו מדעו להבדל לעמוד לפני ה' לשרתו" (עכ"פ בשלימות), שזוהי כל מציאות דעתו.

ליתר ביאור: מכיון שאמרו חז"ל² "כל אחד ואחד חייב לומר בשבילי נברא העולם"³, הרי, המחשבה שהוא צריך להשתתף בכל פעולה ועבודה בעניני המשכן, עד כדי חלישות הדעת שנעשה דבר מסויים ללא השתתפותו – אין בה משום גאווה.

אבל אעפ"כ, אין הכרח שהוא בעצמו ישתתף בכל פעולה ועבודה בעניני המשכן, שהרי, מכיון ש"כל ישראל ערבים זה בזה"⁴, יכול הדבר להעשות ע"י אחר וכיו"ב.

ואעפ"כ, כשרואה או שומע שכו"כ מישראל עסקו בענין (של חנוכת המשכן) והוא לא הי' עמהם בחנוכה – הרי, אע"פ שהדבר לא הי' באשמתו, מכיון שהי' אנוס וכיו"ב, ויתירה מזה, שבשעה זו הי' עסוק בעבודה אחרת בעניני המשכן⁵, מ"מ, כאשר כל מציאות הדעת שלו אינה אלא בשביל עבודת המשכן, "הבינו מדעו להבדל לעמוד לפני ה' לשרתו" – לא

(1) להעיר מפי' האו"ח שם שבהדלקת המנורה "כל

יום כעושה מעשה חדש שמחנך הוא המנורה בכל הדלקה והדלקה".

(2) סנהדרין לז, סע"א – במשנה, וראה רמב"ם הל' סנהדרין פי"ב ה"ג.

(3) עע"ז? נעשה מעין נדו"ד אף שהוא במשכן הכללי

דכל העולם.

(4) שבעות לט, סע"א. וש"נ. רמב"ם הל' שבעות פי"א הט"ז. פרש"י בחוקותי כו, לז.

(5) ולא עוד, אלא, שיתכן שבסופו של דבר (אף שלע"ע אינו יכול לידע זה) יתברר ש"שלך גדולה משלהם כו".

יועילו כל ההסברים להרגיעו, שכן, בידעו שמציאות הדעת היא בשביל עבודת המשכן, הרי, העובדה שנעשה דבר מסויים בעבודת המשכן ללא השתתפותו (תהי' הסיבה אשר תהי') פועלת אצלו חלישות הדעת!

ב. אמנם, בענין זה יש חילוק בין עבודת אהרן לעבודת כאו"א בעניני המשכן (הרוחני): ובהקדים – דיוק הלשון "חלשה אז דעתו", שחלישות דעתו של אהרן לא היתה אלא לאחר שנסתיימו י"ב ימים דחנוכת המשכן, כי, כל זמן שלא נסתיימה חנוכת המשכן הרי יתכן שסוכ"ס יצטוו גם הוא להשתתף בחנוכה, ורק לאחר שנסתיימה חנוכת המשכן, ונוכח לדעת בוודאות "שלא הי' עמהם בחנוכה" – "חלשה אז דעתו".

אבל בנוגע לעבודת כאו"א בעניני המשכן (הרוחני) – הרי, כל זמן שמשיח צדקנו עדיין לא בא, לא נסתיימה חנוכה זו, ולכן, בראותו שכו"כ מישראל עוסקים בענין של חנוכת המשכן ללא השתתפותו – הרי, במקום שתהי' לו חלישות הדעת "כשלא הי' עמהם בחנוכה", עליו לנצל את חוזק הדעת לחפש דרכים כו' להשתתף עמהם בחנוכה, וכשיתקע מחשבתו ודעתו בחוזק (היפך הענין דחלישות הדעת לגריעותא) בודאי ימצא הדרך הנכונה להשתתף עמהם בחנוכה!

בסגנון אחר קצת: הסיבה לכך שבהשגחה פרטית ראה או שמע אודות פעולתם של כו"כ מישראל בענין של חנוכת המשכן, היא – לא כדי שתהי' אצלו חלישות הדעת "שלא הי' עמהם בחנוכה", אלא אדרבה – כדי שילמד הרואה בעבודתו לקונו, שגם הוא צריך לעסוק בעבודה זו, ע"י ההתבוננות בדעתו (בחוזק הדעת) כיצד יכול אף הוא להשתתף עמהם בחנוכה.

היתכן שכאשר כו"כ מישראל עוסקים בחנוכת

והכנת ביהמ"ק השלישי, יעמוד מישהו מן הצד?!

ג. וענין זה הוא בהדגשה יתירה בדורנו זה:

דורנו זה הוא דור האחרון של הגלות שיזכה להיות דור הראשון של הגאולה. וכמובן מההכרזה הידועה דכ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו – לפני עשרות שנים – "לאלתר לתשובה"⁶ לאלתר לגאולה⁷, מכיון שכבר עומדים בסיומה של העבודה, ולא נשאר אלא "לצחצח את הכפתורים"⁸, ובימינו אלו – הצחצוח האחרון של הכפתור האחרון!

ומזה מובן, שבימינו אלו, כל פעולה ופעולה בעניני התומ"צ, ועאכו"כ הפעולה ד"בהעלותך את הנרות" ע"י הפצת נר מצוה ותורה אור, התורה והיהדות, שתוכנה חנוכת המשכן באופן ד"שלך גדול משלהם" [.] – מודגש בה ביותר וביותר הענין דחנוכת (חינוך והכנה) בנין ביהמ"ק השלישי⁹.

(לקו"ת דרושי שמע"צ פה, א. ובכ"מ).

(7) "קול קורא" ב"הקריאה והקדושה" דשנת תש"א-ג. ועוד.

(8) ראה שיחת שמח"ת תרפ"ט.

(9) ראה גם קונטרס משיחות ש"פ ויגש תשמ"ז.

(6) כולל גם הפירוש הפנימי דתשובה – "שאין הפי' תשובה גשמית מעבירות דהיינו עזיבת החטא בלבד . . . אלא תשובה ומעשים טובים, דהיינו שלהיות המעשים טובים ומאירים באור ה' א"ס ב"ה צריך להיות בחי' תשובה שהוא להשיב את הנפש למקורה ושרשה כו"